

Minfartyget Älvsborg levererat

Tisdagen den 6 april 1971 låg varvets nybygge nr 366, minfartyget Älvsborg, klar för leverans vid utrustningspiren. På helikopterdäck spelade militärmusik-kåren under ledning av musikdirektör Åke Dohlin medan de ca 150 inbjudna gästerna strömmade in på mindäck för att komma från den snåla kyliga blåsten.

Kl. 1105 kastades loss och Älvsborg startade sin sista provtur i varvets regi. Under fartygschefens kommandörkapten Erik Ygge befäl stävade fartyget förbi Godnatt och ut mot Hanöbukten, som hade förberett mottagandet med bl. a. en kuling på 15—18 m/sek.

Helikoptern landar

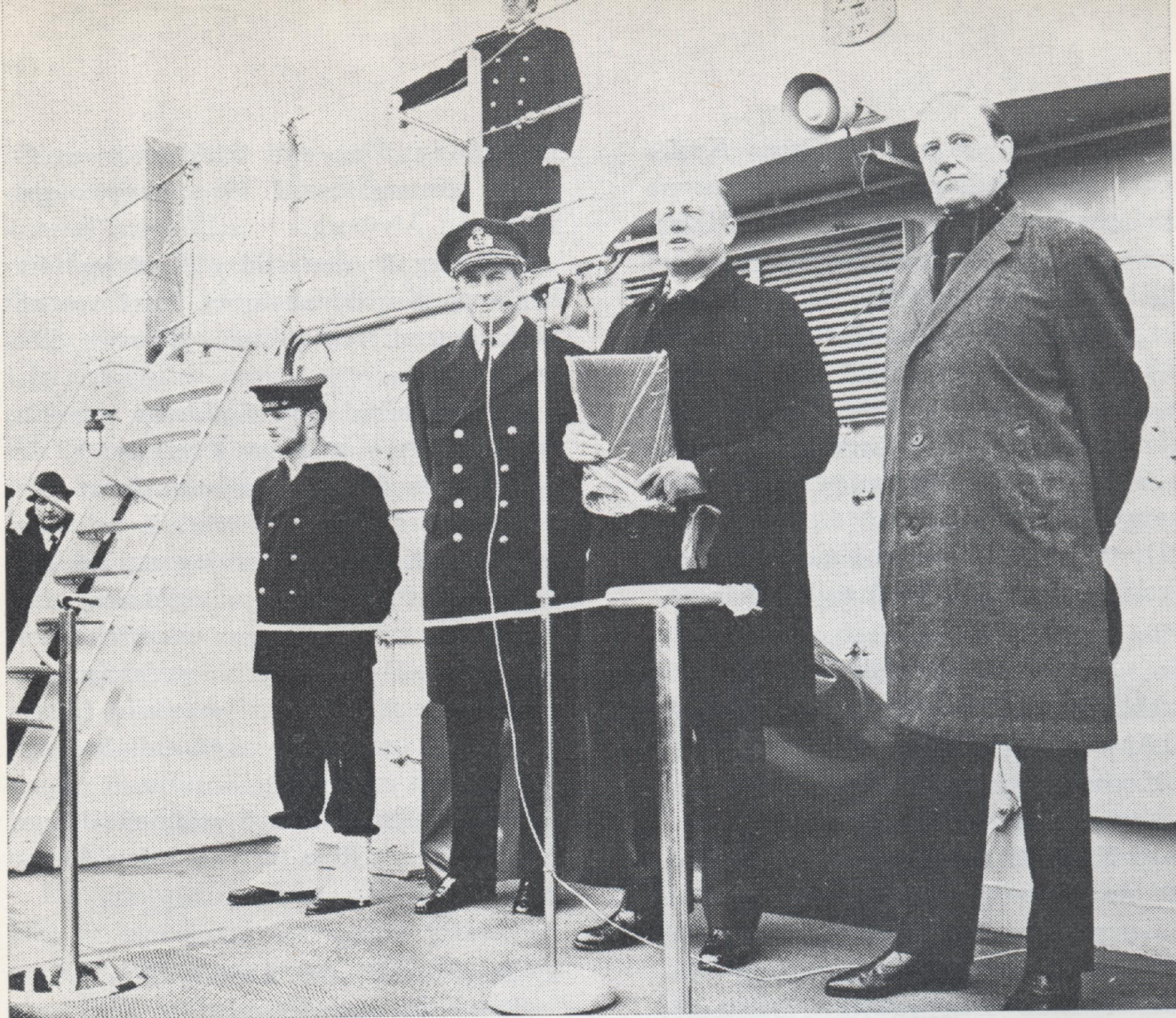
Efter att ha gått "husesyn" samlades gästerna på bryggdäck för att se på när två av dagens huvudpersoner "bestäl-laren" representerad av generaldirektör Sten Wåhlin FMV och "användaren" CM viceamiral Bengt Lundvall landade ombord med helikopter. En perfekt landning trots blåst och dålig sikt.

Sedan VD Johan Söderman och FC hälsat välkommen ombord var det dags för lunch. Denna kunde trots busväd-ret avätas i lugn och ro. Älvsborg var helt oberörd av blåsandet och sjögång.

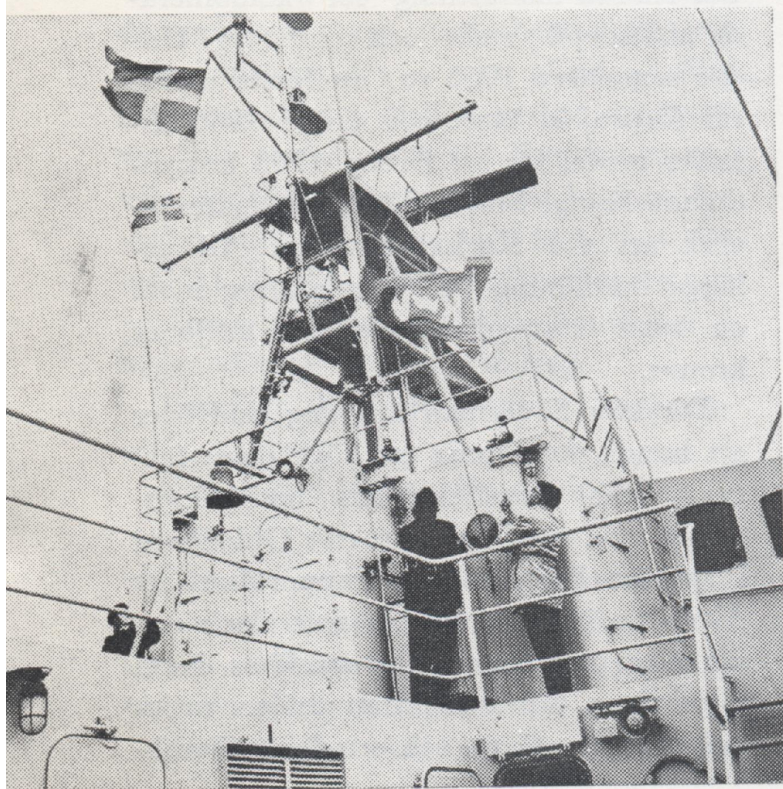
Klockan 1400 var det allmän sam-ling på helikopterdäck med mångsidig användbarhet denna dag, musikestrad, helikopterplattform och en ceremoni-plats. På podiet tog VD Söderman, GD

I väntan på helikoptern

Överlämningsceremoni på helikopterdeck

Erik Persbeck halar ned KkrV-flaggan

Wåhlin och CM Vam Lundvall plats varefter VD "leverantören" överlämnade fartyg och en krönikebok till "beställaren" GD Wåhlin, som i sin tur överlämnade till "användaren" CM. Denne anförtrorde slutligen fartyget åt fartygschefen Kk Ygge.

Samtidigt som fartyget överlämnades till CM skedde flaggskifte. KkrV flagga halades ned och CM befälstecken gick i topp.

Vädrets makter var nådiga i så måtto att det slutade att regna strax före ceremonien.

Bland de inbjudna gästerna märktes bl. a. förutom tidigare nämnda chefen för marinmaterialförvaltningen konteramiral G. Grandin, chefen för södra

militärområdet viceamiral Oscar Krokstedt, landshövding Thure Andersson, riksdagsmännen Mats Olsson, Helge Karlsson, och Valdo Carlström från "Blekingebänken". Från KkrV deltog bl.a. företagsnämndens ledamöter. Ett 15-tal pressmän och ett 10-tal pressfotografer jämte ett lag från Sveriges TV deltog även i leveransturen, som avslutades vid Mobiliseringskajen på Örlogshamnen.

De tal som utväxlades i samband med överlämningsceremonin återgives här nedan.

ANFÖRANDEN VID ÖVERLÄMNANDECEREMONIN

a. *"Leverantören", VD Johan Söderman, Karlskronavarvet AB:*

Vi på KkrV är mycket glada över att ha fått uppdraget att bygga flottans nya minfartyg Älvsborg. Det har varit en stimulerande uppgift ur många synpunkter ända från projekteringsstadiet fram till färdigt fartyg.

Älvsborg, som är varvets nybygge nr 366, är det största fartyg som byggts vid varvet. Det är dessutom det sista örlogsfartyg, som sjösatts från den gamla badden i Stora verkstadsbyggnaden, en bädd som togs i bruk redan 1876.

Det kan inte förnekas att ett fartyg av denna storleksordningen medfört en del problem ur tillverkningssynpunkt på denna gamla bädd. Sålunda fick vi sjösätta undre delen av skrovet — upp till mindäck — eftersom skrovhallen ej medgav större volym. Resterande delar av skrovet och överbyggnaden har "hängts" på plats vid kaj eller i docka.

Vi har emellertid en ny skrov- och montagehall under byggnad, vilket kanske en del av de närvarande såg vid utseglingen från varvet. Denna hall kommer att utnyttjas för byggande av de 12 Spica torpedbåtar som varvet har i

beställning. Den nya badden är emellertid dimensionerad för fartyg något större än Älvsborg.

Älvsborg är den andra Älvsborg som byggs på Karlskronavarvet. Nr 1 var en 40-kanoners fregatt som sjösattes här år 1700.

Det är alltid en högtidsdag för ett varv när ett nytt fartyg levereras. Vi är också glada för att Älvsborg klarat alla de prov beställaren föreskrivit och jag är förvissad om att när jag nu till beställaren, Försvarets materielverk, får överlämna detta nybygge materielverket och flottan får ett högklassigt fartyg som jag hoppas skall bli ett lyckosamt fartyg och som i många år skall fullgöra sin tjänst inom marinen.

Jag vill samtidigt överlämna denna krönikebok att följa fartyget i dess framtida öden.

b. *"Beställaren" GD Sten Wåhlin, Försvarets materielverk:*

För åtta år sedan våren 1963 framtogs inom marinstaben i samarbete med dåvarande marinförvaltningen en sk taktisk-teknisk-målsättning för kombinerade ubåtsdepå-, stabs- och minfartyg. Under sommaren 1965 var ett första utkast till förprojekt klart och under 1966 äskades medel för ett fartyg. 1968 bemyndigade Kungl Maj:t Försvarets materielverk att vid Karlskronavarvet AB utlägga beställning på ett minfartyg inom en total kostnadsram av 34 miljoner kronor.

Direktör Söderman är i dag glad över att kunna överlämna ett högklassigt fartyg. Även materielverkets besiktningsgrupp med marinöverdirektör Oldenburg i spetsen har till mig rapporterat att Älvsborg är i ett mycket gott skick och att alla prov kunnat genomföras inom föreskriven tidsram. Långt drivna rationaliseringar före och under tillverk-

ningsprocessen har bidragit till att även den kalkylerade kostnadsramen har kunnat innehållas.

Mångsysslaren Älvsborg är marinens första riktigt *miljövänliga fartyg*. Vad gäller den *yttre miljön* har för att undvika utsläpp av orenat avloppsvatten installerats särskilda sanitetsanläggningar. För rening av länsvatten före utsläpp i sjön finns dessutom en länsvattenseparator.

Efter rundvandring i fartyget har jag även kunnat konstatera att den *inre miljön* är tillfredsställande. Trivsamma hytter, bekväma kaffehörnor, färg-TV, en rymlig fritidslokal med ribbstolar, roddapparat, testcyklar och fyra bastubadskapar förutsättningar för att besättningarna skall klara stressande förhållanden ombord.

Huvuduppgiften vid neutralitet och krig är emellertid att snabbt kunna ta ombord och lägga ut ett stort antal minor. Från verkets sida kan på basis av de krav som uppställts av CM konstateras att varvet på ett utmärkt sätt gjort Älvsborg lämpat för detta.

Så vill jag till sist tacka direktör Söderman och hans medarbetare för ett gott jobb och det — som alltid — lika goda samarbetet mellan verket och varvet. Ett särskilt tack till Karlskronavarvets skickliga arbetare. Flera hundra års verksamhet vid detta varv har gjort det möjligt för Er och Era föregångare att kontinuerligt vidmakthålla kunskaper i byggandet av bra örlogsfartyg.

Tekniken har gjort sitt! "Användaren" tar vid!

Var så god chefen för marinen!

c. "Användaren", chefen för marinen
viceamiral Bengt Lundvall:

Det är med stor tillfredsställelse jag idag tar emot detta fartyg.

Älvsborg kommer att användas för

många uppgifter. Hon är ett minfartyg, ett depåfartyg och ett målfartyg.

De vatten som omger oss är synnerligen lämpade för minkrigsföring. Med minlinjer kan vi bygga upp hinder för den som vill rikta anfall på och under ytan mot oss. Mineringar ger skydd för den sjötrafik, som vi måste dra fram utefter våra kuster. Vi kan lägga ut mineringar i anslutning till öar och bankar och på det sättet reglera av känsliga vattenområden.

Men skall vi kunna dra full nytta av minan i vårt djupförsvar måste vi kunna lägga ut mineringarna snabbt, och för varje minering går det åt många minor.

Omställningen till en lätt flotta gör att vi förlorat och kommer att förlora mången god minbärare t ex fregatterna. Älvsborg har här en viktig plats att fylla.

Älvsborg har redan från början fått sin andra huvuduppgift nämligen att vara depåfartyg för ubåtar. Jag tror därför att Älvsborg kommer att bli känd som just depåfartyg; hon kommer att ersätta gamla Patricia som nu skall utrangeras. Den tredje uppgiften blir att gå mål åt olika fartyg t ex ubåtar och torpedbåtar. Det är med andra ord ingen risk att Älvsborg skall bli ett bortglömt fartyg, tvärtom.

De studier vi gjort har visat att det är en lönsam lösning att utnyttja minfartygen för ytterligare en stor uppgift i fred. Enligt planerna skall Älvsborg snart nog få ett systerfartyg, ett min- och stabsfartyg. Jag hoppas att det inte skall dröja allt för länge innan det fartyget kommer i tjänst. Det tredje minfartyget dröjer troligen till slutet av 70-talet. De är det fartyg som skall ersätta Älvsnabben, det fartyg som har den största minkapaciteten, men som är mest känt som långresefartyg.